

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

7. září 2023 *

„Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v občanských a obchodních věcech – Nařízení (EU) č. 1215/2012 – Příslušnost a uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech – Zvláštní příslušnost – Článek 8 bod 1 – Více osob žalovaných společně – Právní nároky spojené tak úzce, že je účelné je projednat a rozhodnout o nich společně – Ústřední žalovaný – Ochranná známka Evropské unie – Nařízení (EU) 2017/1001 – Články 122 a 125 – Žaloba pro porušení práv z ochranné známky Evropské unie podaná proti několika žalovaným s bydlištěm či sídlem v různých členských státech – Příslušnost soudu místa bydliště jednatele žalované společnosti – Příslušnost soudu, u něhož bylo zahájeno řízení, ve vztahu ke spolužalovaným s bydlištěm či sídlem mimo členský stát místa soudu – Pojem ‚spojeny tak úzce‘ – Smlouva o výhradním prodeji mezi dodavatelem a jeho zákazníkem“

Ve věci C-832/21,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná na základě článku 267 SFEU rozhodnutím Oberlandesgericht Düsseldorf (Vyšší zemský soud v Düsseldorfu, Německo) ze dne 16. prosince 2021, došlým Soudnímu dvoru dne 27. prosince 2021, v řízení

Beverage City & Lifestyle GmbH,

MJ,

Beverage City Polska Sp. z o.o.,

FE

proti

Advance Magazine Publishers Inc.,

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení: E. Regan, předseda senátu, D. Gratsias, M. Ilešič (zpravodaj), I. Jarukaitis a Z. Csehi, soudci,

generální advokát: J. Richard de la Tour,

za soudní kancelář: M. Krausenböck, radová,

* Jednací jazyk: němčina.

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 12. ledna 2023,

s ohledem na vyjádření, která předložili:

- za Beverage City & Lifestyle GmbH a MJ: M. C. Greisner, Rechtsanwalt,
- za Beverage City Polska Sp. z o.o. a FE: M. Gil a M. Irmiński, adwokaci, a M. Oleksyn, radca prawny,
- za Advance Magazine Publishers Inc.: V. Ahmann, T. Raab a C. Tenkhoff, Rechtsanwälte,
- za polskou vládu: B. Majczyna a S. Żyrek, jako zmocněnci,
- za portugalskou vládu: P. Barros da Costa a S. Duarte Afonso, jako zmocněnkyně,
- za Evropskou komisi: P. Němečková, S. Noë a C. Vollrath, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 23. března 2023,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 8 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2012, L 351, s. 1).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi Beverage City & Lifestyle GmbH, MJ, společností Beverage City Polska Sp. z o.o. a FE na straně jedné a společností Advance Magazine Publishers Inc. na straně druhé, jehož předmětem je žaloba pro porušení práv z ochranné známky Evropské unie podaná posledně uvedenou společností.

Právní rámec

Unijní právo

Nařízení č. 1215/2012

- 3 V bodech 15, 16 a 21 odůvodnění nařízení č. 1215/2012 je uvedeno:

„(15) Pravidla pro určení příslušnosti by měla být vysoce předvídatelná a měla by vycházet ze zásady, podle které je příslušnost obecně založena na místě bydliště žalovaného. Příslušnost by měla být na tomto základě vždy určitelná, kromě několika přesně vymezených případů, kdy předmět sporu nebo smluvní volnost stran opravňuje k použití odlišného spojovacího prvku. Sídlo právnické osoby musí být v nařízení samostatně vymezeno tak, aby společná pravidla byla přehlednější a zamezilo se sporům o příslušnost.

(16) Kromě místa bydliště žalovaného by měla existovat i jiná kritéria pro určení příslušnosti, založená na úzké vazbě mezi soudem a podanou žalobou nebo usnadňující řádný výkon spravedlnosti. Existence této úzké vazby by měla posílit právní jistotu a předejít možnosti, aby žalovaný byl žalován v řízení před soudem členského státu, jehož příslušnost nemohl rozumně předpokládat. To je důležité zejména ve sporech týkajících se mimosmluvních závazků, které vyplývají z porušení práva na soukromí a práv na ochranu osobnosti, včetně pomluvy.

[...]

(21) V zájmu harmonického výkonu spravedlnosti je nezbytné minimalizovat možnost souběžných řízení a zajistit, aby v různých členských státech nebyla vydána vzájemně neslučitelná rozhodnutí. Měl by existovat jasný a účinný mechanismus pro řešení souběžně probíhajících řízení, a rovněž pro zamezení obtíží vyplývajících z rozdílů mezi jednotlivými členskými státy, pokud jde o stanovení doby, kdy se věc považuje za projednanou. Pro účely tohoto nařízení by měla být tato doba stanovena samostatně.“

4 Článek 4 odst. 1 tohoto nařízení zní:

„Nestanoví-li toto nařízení jinak, mohou být osoby, které mají bydliště v některém členském státě, bez ohledu na svou státní příslušnost žalovány u soudů tohoto členského státu.“

5 Článek 8 uvedeného nařízení stanoví:

„Osoba, která má bydliště v některém členském státě, může být též žalována:

1) je-li žalováno více osob společně, u soudu místa, kde má bydliště některý ze žalovaných, za předpokladu, že právní nároky jsou spojeny tak úzce, že je účelné je projednat a rozhodnout o nich společně, aby se zabránilo vydání vzájemně neslučitelných rozhodnutí v oddělených řízeních;

[...]“

Nařízení (EU) 2017/1001

6 Článek 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2017, L 154, s. 1), nadepsaný „Ochranná známka Evropské unie“, v odstavci 2 stanoví:

„Ochranná známka EU má jednotnou povahu. Má stejné účinky v celé [Evropské] [u]nii: může být zapsána, převedena, lze se jí vzdát, může být předmětem rozhodnutí o zrušení práv vlastníka nebo být prohlášena za neplatnou a její užívání může být zakázáno pouze pro území celé Unie. Tato zásada platí, nestanoví-li toto nařízení jinak.“

7 Článek 9 odst. 1 tohoto nařízení, nadepsaný „Práva z ochranné známky EU“, stanoví:

„1. Ze zápisu ochranné známky EU vyplývají pro jejího vlastníka výlučná práva.

2. Aniž jsou dotčena práva vlastníků získaná přede dnem podání přihlášky nebo dnem vzniku práva přednosti ochranné známky EU, je vlastník ochranné známky EU oprávněn bránit všem třetím osobám, které nemají jeho souhlas, aby v obchodním styku užívaly pro výrobky nebo služby jakékoli označení, je-li:

- a) toto označení totožné s ochrannou známkou EU a je užíváno pro výrobky nebo služby, které jsou totožné s těmi, pro něž je ochranná známka EU zapsána;
- b) toto označení totožné s ochrannou známkou EU, nebo je jí podobné a je užíváno pro výrobky nebo služby, které jsou totožné s výrobky nebo službami, či podobné výrobkům nebo službám, pro něž je ochranná známka EU zapsána, jestliže existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti, včetně pravděpodobnosti asociace s ochrannou známkou;
- c) toto označení totožné s ochrannou známkou EU, nebo je jí podobné bez ohledu na to, zda je užíváno pro výrobky nebo služby, které jsou totožné s těmi, pro které je ochranná známka EU zapsána, nebo jsou či nejsou jim podobné, pokud má tato ochranná známka v Unii dobré jméno a pokud by užívání takového označení bez řádného důvodu neoprávněně těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména ochranné známky EU nebo jim bylo na újmu.

[...]

4. Aniž jsou dotčena práva vlastníků získaná přede dnem podání přihlášky nebo dnem vzniku práva přednosti ochranné známky EU, je vlastník ochranné známky EU rovněž oprávněn bránit všem třetím osobám v přepravě výrobků v rámci obchodního styku do Unie, aniž by v ní byly propuštěny do volného oběhu, pokud takové výrobky, včetně obalů, pocházejí ze třetích zemí a jsou bez povolení označeny ochrannou známkou, která je totožná s ochrannou známkou EU zapsanou pro tyto výrobky nebo kterou nelze v jejích podstatných rysech od této ochranné známky rozlišit.

Nárok vlastníka ochranné známky EU podle prvního pododstavce zanikne, pokud v rámci řízení týkajícího se otázky, zda byla porušena práva z ochranné známky EU, které bylo zahájeno v souladu s nařízením [Evropského parlamentu a Rady] (EU) č. 608/2013 [ze dne 12. června 2013 o vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1383/2003 (Úř. věst. 2013, L 181, s. 15)], poskytne deklarant nebo držitel zboží důkazy o tom, že vlastník ochranné známky EU není oprávněn zakázat uvádění daných výrobků na trh v zemi konečného určení.“

- 8 Kapitola X nařízení 2017/1001, nadepsaná „Příslušnost a řízení ve věcech žalob týkajících se ochranných známek EU“, obsahuje články 122 až 135.
- 9 Článek 122 tohoto nařízení, nadepsaný „Použití pravidel Unie o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech“, v odstavcích 1 a 2 stanoví:

„1. Nestanoví-li toto nařízení jinak, použijí se pro řízení ve věcech ochranných známek EU a přihlášek ochranných známek EU i pro řízení ve věcech současně nebo následně po sobě podaných žalob týkajících se ochranných známek EU a národních ochranných známek ustanovení pravidla Unie o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech.

2. Pokud jde o řízení na základě žalob a protinávrhů uvedených v článku 124:

- a) nepoužijí se články 4 a 6, čl. 7 body 1, 2, 3 a 5 a článek 35 nařízení [č. 1215/2012];
- b) články 25 a 26 nařízení [č. 1215/2012] se použijí s výhradou omezení stanovených v čl. 125 odst. 4 tohoto nařízení;
- c) ustanovení kapitoly II nařízení [č. 1215/2012], která se vztahují na osoby, které mají bydliště na území členského státu, platí i pro osoby, které nemají bydliště na území členského státu, ale mají tam svou pobočku.“

10 Článek 124 nařízení 2017/1001, nadepsaný „Soudní příslušnost ve věci porušení práv a platnosti“, stanoví:

„Soudy pro ochranné známky EU mají výlučnou příslušnost:

- a) ve věcech všech žalob pro porušení práv, a pokud to připouští vnitrostátní právní předpisy, pro hrozící porušení práv z ochranné známky EU;

[...]“

11 Článek 125 tohoto nařízení, nadepsaný „Mezinárodní soudní příslušnost“, stanoví:

„1. S výhradou ustanovení tohoto nařízení, jakož i ustanovení nařízení [č. 1215/2012] použitelných podle článku 122 se řízení na základě žalob a protinávrhů uvedených v článku 124 vedou před soudy členského státu, na jehož území má žalovaný své bydliště, nebo, nemá-li bydliště na území členských států, před soudy členského státu, na jehož území má pobočku.

[...]

5. Řízení na základě žalob a protinávrhů uvedených v článku 124, s výjimkou žalob na určení, že nedochází k porušení práv z ochranné známky EU, mohou být rovněž vedena před soudy členského státu, na jehož území k porušení práv došlo nebo hrozí, že k němu dojde, nebo na jehož území došlo k jednání uvedenému v čl. 11 odst. 2.“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

- 12 Společnost Advance Magazine Publishers se sídlem v New Yorku (Spojené státy) je vlastníkem několika ochranných známek Evropské unie obsahujících slovní prvek „Vogue“, ohledně nichž tvrdí, že se jedná o ochranné známky s dobrým jménem.
- 13 Beverage City Polska je společností založenou podle polského práva se sídlem v Krakově (Polsko). Vyrábí energetický nápoj s názvem „Diamant Vogue“ a zajišťuje jeho propagaci a prodej. Její jednatel, FE, má rovněž bydliště v Krakově.
- 14 Beverage City & Lifestyle je společností založenou podle německého práva se sídlem v Schorfheide ve spolkové zemi Braniborsko (Německo). Její jednatel, MJ, má bydliště v Niederkasselu ve spolkové zemi Severní Porýní-Vestfálsko (Německo). Tato společnost uzavřela se společností

Beverage City Polska smlouvu o výhradním prodeji pro Německo, na jejímž základě od této společnosti nakupovala energetický nápoj uvedený v předchozím bodě. Navzdory podobnosti svých jmen nepatří tyto dvě společnosti do stejné skupiny.

- 15 Společnost Advance Magazine Publishers, která se domnívala, že se stala obětí porušení práv vyplývajících z jejích ochranných známek, podala u Soudu pro ochranné známky EU pro spolkovou zemi Severní Porýní-Vestfálsko, kterým je Landgericht Düsseldorf (Zemský soud v Düsseldorfu, Německo), žalobu proti těmto společnostem a jejich jednatelům, kterou se domáhala zdržení se protiprávního jednání v celé Unii a poskytnutí informací, předložení účetních dokladů a určení, že vznikla povinnost k náhradě škody. Následně byly tyto vedlejší návrhy omezeny na protiprávní jednání v Německu.
- 16 Landgericht Düsseldorf (Zemský soud v Düsseldorfu) vyhověl žalobě podané společností Advance Magazine Publishers, přičemž svou mezinárodní příslušnost založil na čl. 8 bodu 1 nařízení č. 1215/2012, pokud jde o společnost Beverage City Polska a FE. Měl za to, že se na věc v původním řízení uplatní zásady, které Soudní dvůr formuloval ve svém rozsudku ze dne 27. září 2017, Nintendo (C-24/16 a C-25/16, EU:C:2017:724).
- 17 Společnost Beverage City Polska a FE podali proti rozhodnutí Landgericht Düsseldorf (Zemský soud v Düsseldorfu) odvolání k Oberlandesgericht Düsseldorf (Vrchní zemský soud v Düsseldorfu, Německo).
- 18 Tvrdí, že německé soudy nemají mezinárodní příslušnost k rozhodování o žalobě, která proti nim byla podána, a zdůrazňují, že působili výlučně v Polsku, kde dodávali zboží svým zákazníkům. Kromě toho rozsudek ze dne 27. září 2017, Nintendo (C-24/16 a C-25/16, EU:C:2017:724), nelze použít na jejich situaci, neboť mezi nimi a společností Beverage City & Lifestyle a MJ neexistuje relevantní vazba.
- 19 Předkládající soud má za to, že mezinárodní příslušnost německých soudů k rozhodování o žalobě proti společnosti Beverage City Polska a FE je podmíněna tím, že v souladu s čl. 8 bodem 1 nařízení č. 1215/2012 je tento právní nárok spojen s právním nárokem vůči MJ, který je kvalifikován jako „ústřední žalovaný“ determinující soudní příslušnost, tak úzce, že je účelné je projednat a rozhodnout o nich společně, aby se zabránilo vydání vzájemně neslučitelných rozhodnutí v oddělených řízeních.
- 20 V projednávané věci se přitom na rozdíl od věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 27. září 2017, Nintendo (C-24/16 a C-25/16, EU:C:2017:724), dodavatelský vztah mezi společnostmi Beverage City Polska a Beverage City & Lifestyle netýkal ústředního žalovaného, který byl žalován pouze jako zástupce posledně uvedené společnosti. Kromě toho tyto dvě společnosti nepatří do téže skupiny společností a jednají na vlastní odpovědnost a nezávisle na sobě.
- 21 Předkládající soud si však klade otázku, zda existence smlouvy o výhradním prodeji mezi společnostmi Beverage City Polska a Beverage City & Lifestyle postačuje ke splnění podmínky stanovené v čl. 8 bodě 1 nařízení č. 1215/2012, a to vzhledem k tomu, že věc v původním řízení se týká totožných ochranných známek a totožných výrobků.

- 22 Za těchto podmínek se Oberlandesgericht Düsseldorf (Vrchní zemský soud v Düsseldorfu) rozhodl přerušit řízení a položit následující předběžnou otázku:

„Jde o právní nároky ‚spojen[é] tak úzce‘, že je účelné je projednat a rozhodnout o nich společně, aby se zabránilo vydání vzájemně neslučitelných rozhodnutí, ve smyslu čl. 8 bodu 1 nařízení č. 1215/2012, pokud v případě žaloby pro porušení práv podané z důvodu porušení práv z ochranné známky EU daná souvislost spočívá v tom, že žalovaná usazená v jednom členském státě (v tomto případě v Polsk[é] [republice]) dodala výrobky porušující práva z ochranné známky EU žalované usazené v jiném členském státě (v tomto případě v [Spolkové republice] Německ[o]), jejíž statutární zástupce, který je rovněž žalován jako porušovatel práv, je ústředním žalovaným, pokud jsou dané strany vzájemně spjaty pouze prostřednictvím čistě dodavatelského vztahu a ani z právního hlediska, ani fakticky neexistuje souvislost překračující tento rámec?“

K předběžné otázce

- 23 Podstatou předběžné otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 8 bod 1 nařízení č. 1215/2012 vykládán v tom smyslu, že několik žalovaných, kteří mají bydliště či sídlo v různých členských státech, může být žalováno u soudu místa, kde má bydliště či sídlo některý z žalovaných, u něhož byly v rámci žaloby pro porušení práv vzneseny právní nároky vůči všem těmto žalovaným majitelem ochranné známky EU, je-li každému z nich vytýkáno skutkově totožné porušení práv z této ochranné známky a tito žalovaní jsou vázáni smlouvou o výhradním prodeji.
- 24 Úvodem je třeba připomenout, že podle čl. 125 odst. 1 nařízení 2017/1001 se takové žaloby pro porušení práv, jako je žaloba dotčená ve věci v původním řízení, podávají před soudy členského státu, na jehož území má žalovaný své bydliště, nebo, nemá-li bydliště na území členských států, před soudy členského státu, na jehož území má pobočku, a to „[s] výhradou ustanovení tohoto nařízení, jakož i ustanovení nařízení [č. 1215/2012] použitelných podle článku 122“ prvního uvedeného nařízení.
- 25 Článek 122 nařízení 2017/1001 v odstavci 1 upřesňuje, že „[n]estanoví-li toto nařízení jinak, použijí se pro řízení ve věcech ochranných známek EU a přihlášek ochranných známek EU i pro řízení ve věcech současně nebo následně po sobě podaných žalob týkajících se ochranných známek EU a národních ochranných známek ustanovení pravidla Unie o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech“. Kromě toho tento článek 122 v odstavci 2 stanoví seznam ustanovení nařízení č. 1215/2012, která se nepoužijí nebo která se použijí pouze za určitých podmínek na řízení, která jsou výsledkem mimo jiné žaloby pro porušení práv.
- 26 Vzhledem k tomu, že čl. 8 bod 1 nařízení č. 1215/2012 mezi tato ustanovení nepatří, použije se na žaloby pro porušení práv týkající se ochranných známek EU.
- 27 Toto ustanovení konkrétně uvádí, že osoba, která má bydliště v některém členském státě, může být žalována, je-li žalováno více osob společně, u soudu místa, kde má bydliště některý z žalovaných, za předpokladu, že právní nároky jsou spojeny tak úzce, že je účelné je projednat a rozhodnout o nich společně, aby se zabránilo vydání vzájemně neslučitelných rozhodnutí v oddělených řízeních.

- 28 Aby bylo možné považovat rozhodnutí za vzájemně si odporující, nestačí, že existuje rozdíl v řešení sporu, ale je rovněž třeba, aby tento rozdíl spadl do rámce téže skutkové a právní situace (obdobně viz rozsudek ze dne 27. září 2017, Nintendo, C-24/16 a C-25/16, EU:C:2017:724, bod 45, jakož i citovaná judikatura).
- 29 Pokud jde zaprvé o podmínku týkající se existence téže právní situace, Soudní dvůr ve věci, ve které se jednalo o údajné porušení práv z (průmyslových) vzorů Společenství, rozhodl, že tato podmínka je splněna v případě, kdy se žalobce snaží chránit výlučné právo užívat takové (průmyslové) vzory Společenství, které je zakotveno v unijním právu a má stejné účinky v celé Unii, přičemž rozdíl v právních základech návrhů týkajících se této ochrany ve vnitrostátním právu nemá vliv na posouzení nebezpečí vydání vzájemně si odporujících rozhodnutí (obdobně viz rozsudek ze dne 27. září 2017, Nintendo, C-24/16 a C-25/16, EU:C:2017:724, body 46 až 49, jakož i citovaná judikatura).
- 30 V oblasti ochranné známky EU je třeba připomenout, že výlučné právo je majiteli takové ochranné známky přiznáno jejím zápisem na základě článku 9 nařízení 2017/1001 a podle čl. 1 odst. 2 tohoto nařízení má ochranná známka EU stejné účinky v celé Unii. Z výlučného práva přiznaného majiteli ochranné známky EU tak vyplývá, že tento majitel může zakázat všem třetím osobám její užívání bez jeho souhlasu a chránit jej žalobou pro porušení práv.
- 31 V projednávané věci ze žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce vyplývá, že žaloba pro porušení práv podaná společností Advance Magazine Publishers se snaží chránit výlučné právo této společnosti k ochranným známkám EU, takže podmínka týkající se existence téže právní situace se zdá být splněna, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.
- 32 Pokud jde zadruhé o podmínku týkající se existence téže skutkové situace, ze žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce vyplývá, že společnosti Beverage City & Lifestyle a Beverage City Polska nepatří do stejné skupiny, a to přestože mají podobné názvy a podepsaly spolu smlouvu o výhradním prodeji. Předkládající soud dále zdůrazňuje neexistenci vztahu mezi společností Beverage City Polska a FE na straně jedné a „ústředním žalovaným“, tj. jednatelem společnosti Beverage City & Lifestyle, s bydlištěm v Německu, na straně druhé, i když je tento jednatel rovněž žalován pro porušení práv.
- 33 Předkládající soud se tedy v podstatě táže, zda za těchto podmínek je existence smlouvy o výhradním prodeji skutečností dostačující ke konstatování existence téže skutkové situace pro účely použití čl. 8 bodu 1 nařízení č. 1215/2012.
- 34 V tomto ohledu cíl pravidla pro určení příslušnosti uvedeného v čl. 8 bodě 1 nařízení č. 1215/2012 odpovídá v souladu s body 16 a 21 odůvodnění tohoto nařízení úsilí usnadnit řádný výkon spravedlnosti, minimalizovat možnost souběžných řízení, a tedy zajistit, aby nebyla v oddělených řízeních přijata řešení, která by si mohla vzájemně odporovat (obdobně viz rozsudek ze dne 12. července 2012, Solvay, C-616/10, EU:C:2012:445, bod 19).
- 35 Jelikož se toto pravidlo zakládající zvláštní příslušnost odchyluje od zásady, podle které je příslušnost obecně založena na místě bydliště žalovaného, zakotvené v článku 4 nařízení č. 1215/2012, je třeba jej vykládat restriktivně v tom smyslu, že neumožňuje výklad, který překračuje rámec případů výslovně předvídaných v uvedeném nařízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. července 2012, Solvay, C-616/10, EU:C:2012:445, bod 21).

- 36 V tomto ohledu Soudní dvůr rozhodl, že za účelem posouzení existence souvislosti mezi jednotlivými návrhy, které mu byly předloženy, musí vnitrostátní soud přihlídnout mimo jiné k okolnosti, že několika společnostem se sídlem v různých členských státech jsou každé jednotlivě vytýkána táž porušení práv ve vztahu k týmž výrobkům (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. července 2012, Solvay, C-616/10, EU:C:2012:445, bod 29).
- 37 Jak v podstatě uvedl generální advokát v bodech 48 a 60 až 65 svého stanoviska, existence souvislosti dotčených návrhů souvisí hlavně se vztahem existujícím mezi všemi porušeními, ke kterým došlo, spíše než s organizačními nebo kapitálovými vazbami mezi danými společnostmi. Stejně tak za účelem prokázání existence téže skutkové situace je třeba věnovat zvláštní pozornost povaze smluvních vztahů mezi zákazníkem a dodavatelem.
- 38 V projednávané věci předkládající soud uvedl, že společnost Beverage City & Lifestyle byla se společností Beverage City Polska svázána smlouvou o výhradním prodeji energetického nápoje „Diamant Vogue“ v Německu. Takový výlučný smluvní vztah mezi těmito dvěma společnostmi může učinit předvídatelnější možnost, že porušení, která jsou jim vytýkána, budou považována za porušení vycházející z téže skutkové situace, která může odůvodnit příslušnost jediného soudu k rozhodnutí o žalobách směřujících proti všem subjektům, které se těchto porušení dopustily.
- 39 Z písemností obsažených ve spisu, jímž disponuje Soudní dvůr, i z odpovědí účastníků původního řízení na otázky položené na jednání navíc vyplývá, že úzká spolupráce mezi společnostmi se projevovala i v provozování dvou internetových stránek, jejichž domény patří jedné ze spolužalovaných a jejichž prostřednictvím byly pomocí vzájemných odkazů mezi těmito stránkami prodávány výrobky, o které se jedná ve věci v původním řízení.
- 40 Taková okolnost může posílit předpoklad existence souvislosti mezi žalobami společnosti Advance Magazine Publishers pro porušení práv, ale také ukazovat na předvídatelnost povinnosti nést odpovědnost za tvrzené porušení práv stejného původu.
- 41 Proto může zjištění vnitrostátního soudu, podle kterého návrhy, které mu byly předloženy, směřují proti různým subjektům, z nichž každý přispěl ke stejnému porušení práv z ochranné známky EU v rámci řetězce protiprávních jednání, odůvodnit splnění podmínky týkající se existence stejné skutkové situace, pokud jde o jeho příslušnost rozhodovat o návrzích podaných proti různým spolužalovaným v souvislosti se stejnými porušeními týkajícími se téže ochranné známky EU, na základě čl. 8 bodu 1 nařízení č. 1215/2012.
- 42 Předkládajícímu soudu proto přísluší, aby posoudil existenci téže právní a skutkové situace s přihlídnutím ke všem relevantním skutečnostem věci, která mu byla předložena, pokud jde o návrhy směřující proti různým žalovaným.
- 43 Nic to nemění na tom, že pravidlo stanovené v čl. 8 bodě 1 nařízení č. 1215/2012 nemůže být vykládáno v tom smyslu, že umožňuje žalobci podat žalobu proti několika žalovaným s jediným cílem vyjmout některého z těchto žalovaných z příslušnosti soudů státu, ve kterém má bydliště, a obejít tak pravidlo pro určení příslušnosti uvedené v tomto ustanovení tím, že uměle vytvoří nebo ponechá v platnosti podmínky pro použití uvedeného ustanovení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. května 2015, CDC Hydrogen Peroxide, C-352/13, EU:C:2015:335, body 27 až 29 a citovaná judikatura).

- 44 Avšak předpoklad, že žalobce podá žalobu proti několika žalovaným s jediným cílem vyjmout jednoho z nich z příslušnosti soudů státu, ve kterém má bydliště nebo sídlo, je vyloučen, jak již Soudní dvůr rozhodl, když existuje úzká souvislost mezi žalobami podanými proti každému ze žalovaných v okamžiku jejich podání, to znamená, když je účelné projednat je a rozhodnout o nich společně, aby se zabránilo vydání vzájemně neslučitelných rozhodnutí v oddělených řízeních (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. října 2007, Freeport, C-98/06, EU:C:2007:595, body 52 až 54).
- 45 Je tedy na soudu, jemuž byla věc předložena, aby se ujistil, že cílem žalob směřujících pouze proti jednomu ze spolužalovaných, jehož bydliště odůvodňuje příslušnost soudu, u něhož bylo zahájeno řízení, není uměle vyhovět podmínkám pro použití čl. 8 bodu 1 nařízení č. 1215/2012.
- 46 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na předběžnou otázku odpovědět tak, že čl. 8 bod 1 nařízení č. 1215/2012 musí být vykládán v tom smyslu, že několik žalovaných, kteří mají bydliště či sídlo v různých členských státech, může být žalováno u soudu místa, kde má bydliště či sídlo některý ze žalovaných, u něhož byly v rámci žaloby pro porušení práv vzneseny právní nároky vůči všem těmto žalovaným majitelem ochranné známky EU, je-li každému z nich vytýkáno skutkově totožné porušení práv z této ochranné známky v případě, kdy tito žalovaní jsou vázáni smlouvou o výhradním prodeji.

K nákladům řízení

- 47 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

Článek 8 bod 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech

musí být vykládán v tom smyslu, že

několik žalovaných, kteří mají bydliště či sídlo v různých členských státech, může být žalováno u soudu místa, kde má bydliště či sídlo některý ze žalovaných, u něhož byly v rámci žaloby pro porušení práv vzneseny právní nároky vůči všem těmto žalovaným majitelem ochranné známky Evropské unie, je-li každému z nich vytýkáno skutkově totožné porušení práv z této ochranné známky v případě, kdy tito žalovaní jsou vázáni smlouvou o výhradním prodeji.

Podpisy